

for Indenrigsministeriet. Vi har gennem Landbrugsministeriet indhentet fiskerikyndiges Udtalelser, og Landbrugsministeriet har sendt Sagen tilbage til Indenrigsministeriet med den Erklæring, at man ikke mente, det var muligt af Hensyn til Konsekvenserne at indrømme Fiskerne en saadan Særstilling frem for andre haardt- og vanskeligtarbejdende her i Landet. Denne Skrivelse fra Landbrugsministeriet har været Grundlaget for Ministeriets Holdning i Sagen, idet Ernæringsraadet er stemt for den Afgørelse, som de ærede Medlemmer anbefaler, og paa den Foranledning, som nu er givet baade af Ernæringsraadet og de ærede Medlemmer, vil Ministeriet paa ny undersøge Spørgsmaalet.

Det ærede 6te Medlem for Frederiksborg Amt (Jørgensen-Værebrog) udtalte Haabet om, at der snart maatte blive givet Regler vedrørende Aflevering af Kartofler i Stedet for Korn. Udkastet er givet til det staaende Landbrugsudvalg. Jeg har endnu ikke modtaget det, men jeg maa antage, at det er paa Trapperne, og saa snart det er kommet, vil Bekendtgørelse udgaa, saaledes som jeg tidligere har erklæret, i Overensstemmelse med, hvad de sagkyndige mener at kunne tilraade. Naar det ærede Medlem siger, at han forudsætter, at den Pris, der er sat paa Kartofler i Lovens § 11, ogsaa kommer til Anvendelse ved en eventuel Udligning af Korn med Kartofler, kommer an paa, hvad det egentlig er, det ærede Medlem forudsætter. Det ærede Medlem vil vide, at der i Kornloven utrykkelig staar, at den omtalte Godtgørelse i Kornligningen ikke udstrækkes til de Jordbrugere, som i Henhold til § 11 dyrker Kartofler i Kontrakt med Staten; Kornloven har med andre Ord villet sige: Man kan i dette Tilfælde ikke faa baade i Pose og i Sæk; man kan ikke baade faa Ret til at ombytte Korn med Kartofler og faa den ekstra Præmie paa Kartofler. Hvis det ærede Medlem derimod mener, at Priserne i Lovens § 11 betyder: Grundprisen uden Godtgørelse af de 5 Kr. ekstra pr. Tønde, kan jeg bekræfte det ærede Medlems Formodning.

Det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) omtalte Melassefoderet og rejste navnlig Spørgsmaalet om dette Melassefoders Farlighed. Han mente, at Hestene skulde være blevet syge og mange Dødsfald være indtraadt deraf. Ernæringsraadet siger derom, at Undersøgelser af Hestenes Dødelighed i Fjor viser, at den særlig store Dødelighed indtraf i Decem-

ber og Januar Maaneder, da Melassefoderet endnu ikke var uddelt, idet Uddelingen først begyndte i Februar. Dødeligheden fortsattes ganske vist ogsaa i Februar og Marts Maaneder, men der er intet, der tyder paa, at den Sandforstoppelse, hvorefter mange Heste døde, skyldtes Melassefoderet. Alle Undersøgelser gaar ud paa, at det maa være ved Fodring med snavsede Roer og Kartofler, at en Ophobning af Sand i Mavnerne fremkaldtes. Selve Melassefoderet fabrikeres nu ved en Iblanding af Lyngmel, i hvilket der ikke maa være mere end $2\frac{1}{2}$ pCt. Sand; naar derefter Melassen føjes til, bliver Sandprocenten $1\frac{1}{4}$, og det er ikke en Smule mere, end der findes i alt gruttet Korn, som til alle Tider har været anvendt til Foder for Dyr. Risikoen maa altsaa anses for at være lig Nul.

Naar det ærede Medlem udtalte et Ønske om mere Foder til Hestene, kan jeg kun med Sympati høre paa denne Udtalelse af en Landboer, for en af Kornlovens Bestræbelser gaar jo netop ud paa at sikre de Heste, som ikke er knyttede til Landbrug, rimelige Ernæringsvilkaar. I Fjor var de fortvivlede, og en af mine Grunde — noget af det, jeg stærkest fremførte under Forhandlingerne om Venstres Kornlovsforslag — var, at man ikke i Aar kunde byde disse Heste de samme Vilkaar som i Fjor. Det glæder mig, at det ærede Medlems Udtalelser ganske stemmer hermed. Men udover den Plan, som nu er lagt af Ernæringsraadet, 4 kg Korn og 1 kg Melasse pr. Dag, vil det efter vore Foderbeholdningers Størrelse være ugørligt at gaa.

Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) rettede det Spørgsmaal til mig, om Ministeriet med Hensyn til det Korn, der var ødelagt af Fugtighed, vilde stille sig velvillig overfor Landbrugerne, da det ellers vistnok vilde komme til at gaa slemt ud over min Kollega Landbrugsministeren. Af Landbrugsministeren har det ærede Medlem faaet beroligende Svar. Jeg skal kun sige, at dette Spørgsmaal er der taget Hensyn til ved selve Kornloven, og de, der har behandlet Spørgsmaalet paa Foranledning af senere indtrufne Vanskeligheder, har ogsaa ment, at det er Kornlovens Regler, som maa anvendes, nemlig, at naar man ikke kan opfylde sine Kornleveringer, maa man gøre sin Forbeholdsret gældende. Hvis der saa skulde indtræffe det Tilfælde, at vedkommende derefter end ikke vil have det Minimum, som Kornloven tilsikrer ham ved Forbeholdsretten, indtræder der et særligt